

Bijlage 2: Voorkómen ziekte en sterfte

Een overzicht van de impact van vaccinatie:

- Difterie: daling na WO II; in 1950 3000 ziektegevallen en 200 sterftes; nu verdwenen uit Nederland.
- Tetanus: weliswaar altijd weinig ziektegevallen maar tetanus was bijna altijd fataal. In 1950 overleden 26 patiënten aan tetanus. In 2010 werden twee gevallen van tetanus bij ouderen gemeld; beide overleefden de infectie.
- Polio: tijdens de grote epidemie in 1956 waren er 2206 ziektegevallen, waarvan 1784 met verlammingen, 10% van hen werd beademd (in de zogenaamde 'ijzeren long') en desondanks waren er 70 sterfgevallen (3%). Na invoering van de vaccinatie werden in de jaren '60 clustertjes van polio onder ongevaccineerden in de bible belt gezien. In 1978 brak er echter een epidemie uit die leidde tot 110 ziekte- en 1 sterfgeval(len) en in 1992/1993 wederom met 71 ziekte- en 2 sterfgevallen. Steeds werden alleen ongevaccineerden getroffen.
- Kinkhoest: in 1950 145 sterfgevallen bij gemiddeld 150.000 gevallen per jaar; thans worden in epidemische jaren jaarlijks 4000-9000 gevallen geregistreerd met gemiddeld 1 sterfgeval per jaar. Echter, kinkhoest is momenteel niet geheel onder controle.
- Mazelen: In de jaren '30 van de vorige eeuw: 200-300 sterfgevallen per jaar; in 1999/2000 bij een grote epidemie in de bible belt: 3292 ziektegevallen waaronder 3 sterfgevallen. Sindsdien nog twee sterfgevallen: 2003 en 2009. In 2008 was er een uitbraak van mazelen onder antroposofen met 100 gevallen. In 2011 51 gemelde gevallen, voornamelijk ten gevolge van import vanuit uitbraken in Europa (met name Frankrijk).
- Bof in 1950: 9 sterfgevallen. Bof was jarenlang onder controle, maar na een uitbraak bij met name ongevaccineerden in 2007-9, brak er eind 2009 een epidemie uit onder studenten die zich via de studentensteden verder over Nederland verspreidde onder jong volwassenen die conform het RVP tweemaal gevaccineerd zijn.
- Rodehond in 1950: twee sterfgevallen; behoudends een epidemie in 2004/2005 onder ongevaccineerden in de bible belt met 387 gevallen waarvan 32 zwangeren, wat leidde tot 2 doodgeboren kindjes, 6 gevallen van CRS (congenitaal rubella syndroom) is rodehond momenteel onder controle.
- Na de invoering van vaccinatie tegen *Haemophilus influenzae* type b (Hib) in 1993 daalde het aantal cases van ongeveer 250 per jaar naar gemiddeld 30 per jaar. Het aantal kinderen dat ondanks vaccinatie ziek werd steeg in 2002, maar daalt weer sinds 2006. In 2011 waren er twee gevallen van Hib-ziekte in gevaccineerde kinderen.
- Na de introductie in 2002 van meningokokken C-vaccinatie in respons op de opkomst sinds 2000 van deze variant waarbij veel slachtoffers vielen onder met name adolescenten, werd tot 2010 geen enkel geval van meningokokken C-ziekte meer gezien onder gevaccineerden. In 2009 deed zich een eerste geval voor in een gevaccineerd kind en ook in 2010 werd meningokokken C-ziekte bij één gevaccineerd kind geconstateerd; beide kinderen hadden een immuunstoornis.
- Na invoering van de PCV7-vaccinatie in 2006 die tegen 7 pneumokokken-serotypes beschermt, is de incidentie van invasieve pneumokokkenziekte (IPZ) als gevolg van de serotypes die in het vaccin zitten sterk gedaald onder 0-4 jarigen (van 15 per 100.000 in 2005 naar 0,5 per 100.000 in 2011). Echter, de incidentie van ziekte als gevolg van serotypes die niet in het vaccin zitten is licht gestegen na invoering van vaccinatie (van 7 per 100.000 in de jaren voor vaccinatie naar 8,5 per 100.000 in de jaren na vaccinatie). Ook onder oudere kinderen en volwassenen is de incidentie van IPZ door vaccinserotypes gedaald, waarschijnlijk als gevolg van groepsimmunitet, maar IPZ door niet-vaccin serotypes gestegen waardoor de overall incidentie vrijwel gelijk is gebleven in deze groep.